

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Din cauza sfintei sârbători „Intâmpinarea Domnului”, Nrul proesim al fôiei nôstre va apăre Marți în 6 Februarie v. 1896

Ecsil-martiriu.

Triste cuvinte!

Triste, atât pentru trecutul cât și pentru prezentul nostru. Triste mai cu sémă astăzi când vedem cele ce se petrec în sinul partidului național român din Transilvania și Ungaria.

Câte lupte zădărnice, câte suferințe nu ne revôcă în memorie aceste cuvinte din trecutul nostru cel mai îndepărtat și mai apropiat!

De aceea credem, nu va fi de prisos, a analiza încâtva ideile ce conțin aceste cuvinte, deore-ce de un timp încôce vedem prea mult abuz făcându-se cu e'le și încă din partea unor ômeni cari fugând de responsabilitatea faptelor lor, se consideră (dar numai ei pe sine) de ecsilați, de martiri ai cauzei naționale române de aici.

Ecsil, martiriu!

Care om inteligent nu cunôșce conceptul, idea ce exprimă aceste cuvinte dar mai cu sémă aceia, cari cunosc mai deaprobe istoria universală, cu de-sebire istoria poporului român și istoria bisericeii creștine pe când acésta era încă numai în fașa desvoltării sale!

Cine nu cunôșce suferințele unui Ovid carele, departe de Roma sa iubită, la mandatul cesarului August și-a petrecut întréga viață într'un lor barbar departe de amicii sei și lipsit de plăcerile unei vieți, ce numai Roma i-le puté da?

Cine nu cunôșce suferințele unui Ioan Gură-de-aur, carele érași la mandat împărtesce a fost scos din mijlocul turmei sale sufletesci, silit fiind a-și petrece bôtrânețele departe între barbari și torturat prin tot felul

de tractări neomenôse din partea celor ce-l păzéu?

Dar suferințele celor ce au suferit mórte între cele mai grozave chinuri pentru legea, pentru idealul lor!?

Acestia sunt ecsilați, acestia șunt martiri!

Er astăzi?

Astăzi vedem proclamându-se de ecsilați, de martiri aceia, cari înșiși de bună voie și-au părăsit patria, aceia cari altceva n'au suferit, decât frică pentru responsabilitatea faptelor lor, dinaintea căreia au fugit, părăsind stégul sub care au luptat, părăsind pe tovarășii lor de luptă, căutându-și un adăpost, sau mai bine dîs un loc, unde în auriola ecsiliului și al martiriului fals, sê-și pôtă vedé mai bine de afacerile personale învălîndu-le pe acestea dinaintea ochilor celor mai puțin pricepuți în vélul cauzei naționale române.

Nimic mai decât scârboș, nimic mai condamabil decât un astfel de lucru!

Dar sê revenim.

Ce este ecsiliul?

Ecsiliul este depărtarea cutărui individ peîn puterea publică din anumit oraș ori ținut sau chiar din țară întrégă, în care activitatea aceluia în afacerile publice produce numai stricăciune și demoralizare.

Și în cazul acesta este îndreptățit. Avem însă exemple din istorie, că ecsilul adeseori a fost aplicat și asupra unor ômeni cari au fost cu totul nevinovați și prin ținuta lor publică și privată numai bine au produs asupra vieții, dar prin aceea ținută au stat în calea celor puternici, dar demoralizați și decăduți.

În cazul acesta ecsiliul nu este îndreptățit.

Sê mai privim ecsiliul și din alt punct de vedere.

Ôre-cineva pôte lua asupra sa ecsiliul și de bună voie, nesilit de nimenea, dacă vede că depărtarea sa va aduce mai mult folos cauzei ce reprezintă decât fiind de față în toiul luptei. Căci luptă e și aceea, când te retragi pentru ca sê-ți p'stezi puterile

pentru prospecte mai bune de reușită, și nu te retragi de frica responsabilității, ori vești că te vei jertfi fără vre-un folos.

Dar acésta nu e ecsiliu, ci refugiar. Schimbi numai terenul, dar nu și lupta.

Așa sê vede, că acest scop l'au avut înaintea ochilor lor și „ecsilații” noștri din România, Brote, Popovici și Slavici, trecând cest din urmă fără nici un motiv ori pretest de natură publică.

Se înșelă însă dl'or, dacă cred, că lumea îi privesce de ecsilați, de martiri.

Atât au fost de mari nevoile, atât le au fost de primejduită viața fizică încât au trebuit sê fugă dinaintea responsabilității pentru activitatea lor politică?

Nu.

Étă, cea mai mare parte din membrii comitetului partidului național nu s'a „ecsilat”, sau mai bine dîs: n'a fugit dinaintea acelei responsabilități, ci a stat locului, a dat pept cu dușmanul și înaintea legii ținând sus stégul sub care au luptat, până în capét, până la ultimele puteri.

Și acésta este ceea, ce ne face sê-i respectăm, acésta este ceea ce ne face sê-i iubim, de și nu suntem de acord cu tôte vederile lor politice și diferim de ei în unele mijlôce pentru ajungerea aceluiași scop: a desrobirii poporului român din lanțurile politice, de cari încă numai în parte a scăpat, abia recunoscându-se drepturile omenești și în parte cele bisericesti aici în Ungaria.

Mai este încă o împrejurare, care pôte fi luată în considerare când e vorbă de ecsiliu ori de martiriu: când cineva sê depărtéază de bună voie din mijlocul soților sei de luptă, ca prin aceea depărtare sê influințeze mai mult asupra lor prin iubirea de aceia îi pâstréază și prin dorul ce-l au după el ca astfel sê-i siléscă mai intensiv a delătura pedecile puse în cale pentru ajungerea

scopului public și legat acum de persôna dînsului.

Putem aplica noi acest cas față de „ecsilații” noștri din România?

Nu.

Cine 'i-a ecsilat?

Nimeni.

Cari au fost pericolele acele mari dinaintea cărora s'au „ecsilat” de bună voie?

Nu le cunôșcem.

Dic unii: pentru-ca sê fi fost cineva sê lupte pentru cauza națională și pe timpul cât comitetul partidului național a stat închis în temnițele unguresci.

Dar nu tôte membrii comitetului partidului național au fost închisi. Dar chiar tôte sê fi fost închisi, ôre din sinul unui popor de 3 milioane nu s'ar fi aflat alții nimeni, cari sê continue lupta cu aceeași bărbăție, sau cel puțin sê nu o lase sê adormă de tot?

Ba da.

Étă dar, că nici din acest motiv, aceia nu merită numele de „ecsilați, de „martiri”.

Ecsilat e cel, ce e depărtat din patria sa prin sentența unui for; martir e, cel ce suferă pe nedreptul pedepsă pentru fapte, de a căror responsabilitate nu sê feresce și e convins despre nevinovăția sa.

Ecsilul de bună voie este îndreptățit numai în cazul, când cuiva îi este amenințată viața fizică și libertatea personală pentru totdeauna pentru scopuri nobile. Cel ce sê ecsiléază între altfel de împrejurări, nu este ecsilat, ci fugariu fricos, carele sê teme a se supune unei pedepse nedrepte, despre carea și așa scie, că o sê trecă, mai iute ori mai târziu.

Étă dar care e ecsiliul și care martiriul adevărat.

Étă dar, cine are dreptul sê se bucure de aureola acestor numiri, dar étă și pe aceia, cari n'au dreptul la acésta.

FOIȚA.

Balul „reuniunii femeilor române din Sibiu”.

În viața noastră națională culturală Sibiu a ocupat, și continuă a ocupa locul de frunte.

Între reuniunile femeilor române, întemeiate espres pentru scopuri naționale culturale, reuniunea femeilor române din Sibiu ocupă locul de frunte.

Nu voi stărui aici asupra meritelor, ce acésta reuniune le are pentru viața națională română în general, nu voi stărui asupra acestora acum, deși dóră chiar acum ar merita sê medităm asupra acestei reuniuni, din incidentul, că balul din anul acesta a fost primul bal, dat după-ce s'au aprobat statutele modificate ale reuniunii femeilor române din Sibiu, cari statute au luat de problemă a da vorbă tuturor categoriilor de scôle populare, provédute în legea noastră de instrucțiune: scôle elementare inferioare, superioare, civile și pedagogii române pentru fetele române.

E de tot larg terenul de lucru al acestei reuniuni, și aceste terene sunt contemplate pentru viitorul.

S'a publicat un apel, care voesce sê prepare binișor terenul pentru scopurile intenționate.

Voim sê scriem despre balul dat de „Reuniunea femeilor române din Sibiu” în Sâmbăta trecută, și vrând-nevrând a trebuit sê facem amintire de scopurile culturale urmărite de reuniune, spre a justifica apelul ei către public pentru contribuiri benevole, și spre a spune, că între altele balul încă are mențiunea de a contribui cu venitele sale la scopurile culturale ale reuniunii.

Am dîs între altele, și nu fără cuvânt. Balul mai are mențiunea sê dea dovadă de pozițiunea reuniunii în viața socială din orașul nostru.

Și ea de ani de zile a dat frumoasă dovadă despre acésta. Balul reuniunii femeilor române din Sibiu e unul dintre cele dintâi, bal de elită.

Așa a fost în anii trecuți, așa a fost și în anul acesta.

Sala cea mare dela Gesellschaftshaus a fost Sâmbătă sêra locul de întâlnire al societății celei mai alese din Sibiu.

A fost de tot bine reprezentată miliția,

care în orașul nostru stă în fruntea elitei, au fost reprezentate tôte nuanțele vieții publice de aici, și vioiciunea, care dela început până la sfârșit a caracterizat balul e dovadă, că străinii bine s'au aflat în mijlocul românilor, că la învatarea reuniunii femeilor române din Sibiu, lumea a venit cu inima deschisă și s'a petrecut bine.

Balul s'a deschis la ôrele 9 cu hora, și s'a continuat cu vioiciune până la 1 după mezul nopții.

După pauză din nou s'a dat curs liber vocii bune, și s'a jucat până dimineța la 4 ôre.

Jucau bôtrâneii alătura cu tinerii — bôtrânețele nu le mësor după dosa procurorului David, — ér cei cari cad între granițele arête de acest dumnezeesc proroc, se uitau duși de dor, și-și reîmprospătău tineretele.

Dintre străini amintim pe soția comandantului, pe generalii majori Kerczek și Scrobaneck, colonel șef al statului major Porges, colonel baron Baumgarten, și alți oficeri superiori.

Dintre civili amintim pe vicecomitele comitatelor Reissenberger, și primariul orașului Drottelf.

Sala a fost frumos decorată.

Onorurile dîmnei de casă le-a făcut dîmna vicepresidentă a reuniunii Ióna Bă-

dilă cu multă desteritate și fineță, înlocuind pe dîmna presidentă Maria Cosma, care în anul acesta din cauză de indispoziție nu a putut reprezenta reuniunea.

În fruntea comitetului balului și în anul acesta a stat dl advocat Dr. Octavian Russu.

Musica o a prevédut capela militară.

Un redactor dela „Tribuna”, care se pare a fi specialist în cele ale toaletelor, a prezentat publicului sêu și o cunună de dîmne și domnișore

Étă cununa:

Dîmne: Ioana Bădilă (toiletă negră moiré antique), Bergleiter (verde), Valeria Beu (peluche verde), Bilz (mêtasă negră) Borcea (mêtasă negră), Lucia Cosma (mêtasă albă, cu blană), Iosefine Diaconovich (mêtasă alba cu rosă), Drotleff (m. negră), Mme de Gangoczy (brocat vînet deschis), baronesa de Ganera (peluche cafeniu), Habermann (m. negră), Henneberg (m. albă), Kundegraber (m. negră cu funda rosa), Lucuța (m. negră), vîd. Man (m. negră), vîd. Moga (catifea negră), Ioana Moldovan (m. negră), Moldovan din Mediaș (m. negră), de Pach (heliotrope faille), de Pop (atlas alb), Reissenberger (m. negră), Mme Dr. Russu (mêtasă rosa cu broderie de argint), Simonescu (m. negră), Șpan (m. albă), Stotter (m. albă), Surdu mêtasă

Revista politică.

În ședința de Sâmbătă a dietei ungurești a ținut ministrul de culte și instrucțiune, Iulius Wlassici, un discurs, în care a atins multe chestiuni de mare importanță.

Cu privire la universități a constatat cu părere de rău lipsa în succrescerea de profesori. Pentru delăturarea acestora el s'a adresat către universități și le-a rugat, să se îngrijască din vreme de puteri didactice și în privința acestora să se pună în conțelegere cu ministerul, care are de gând să creeze mai multe stipendii pentru străinătate, ca nu cumva murind actualii profesori bătrâni să n'aibă cine, să ocupe catedrele dela universități. — O faptă, care s'ar face foarte bine, să găsiască imitatori și la confesiuni, căci nouă încă nu ne prisosesc tinerii pregătiți pentru anumite catedre, fie acestea la școlile secundare, fie la institutele speciale.

Mai departe a accentuat ministrul valoarea necontestabilă a așa numitelor seminarii instituite pe lângă universități. Aceste seminarii sunt diferite de acele institute, cari poartă la noi aceeași numire. În seminariile universitare studenții pun în practică teoria învățată la prelegeri. Seminariile universitare s'ar putea asemăna cu ceea, ce numim noi școle practice de pe lângă institutele de pedagogie, se înțelege *en miniature*. Fără îndoială, că aceste școle practice constituie sufletul pedagogilor; din care cauza evidentă lor ar trebui să li se dea cea mai mare atențiune. Aici se vede pedagogul, candidat de învățător, ce poate!

La observarea, ce i s'a făcut din partea unui deputat, în privința îndolenței și neglijenței studenților dela universități, ministrul Wlassici a ținut, că nu e bine, să se arunce totdeauna vina asupra universităților și sistemului acestora: „Eu ved greșiala în întreaga noastră viață socială ungurească. Acesta este încăta o întrebare sociologică, care taie mai afund. În familie trebuie cultivat mai strict simțul de datorință, să nu se privească totdeauna școala, resp. universitatea ca singurul factor al împlinirii datorinței. Se facă și părinții ceva! Eu cunosc părinți destui, cari dic: „Eu mi înscriu copilul, apoi poate el fi ori colo, ori din colo.“ Aici zace rădăcina răului, care trebuie combătută. Noi nu deprindem tinerimea la stricta împlinire a datorinței!”

Are totă dreptatea ministrul Wlassici; așa trebuie să se facă, cum dică densus. Familia trebuie să

négră), Trifan (m. negră), Varó (rosa), Vercerdea (mătășă verde cu peluche verde), Voileanu (mătășă surie) etc, etc.

Domnișore: Eleonora Borcea (mătășă albă), Melania Brândușan din Blaș (auriu brocat cu flori rosa), Cornelia Ciceiu (mătășă albă), Maria Cioban (mătășă galbină), Dora Colbasi (mătășă albă), Hortensia Cosma (mătășă rosa), Minerva Cosma (mătășă galbină), baronesa Ganera (mătășă galbină cu viorele), Therese Henrich (alb cu rosa), Eugenia Lovrescu (galbină), Cornelia Man (albă), Iustina Mircea din Cohalm (galbină), Eugenia Mircea (rosa cu scumpie), Alecsandrina Moga (mătășă galbină), Aurelia Moga (mătășă albă paquet), Eugenia Moga (mătășă vinetă), Elena Moldovan din Mediaș (mătășă albă), Otilia Oltean din Budapesta (mătășă vînetă), Riki Orend (mătășă albă), M-selle de Pach (heliotrope faille învîrgat, cu blană), Clelia Piso (mătășă verde cu rosa), Irina Pop (mătășă albă), Tina Pop din Cluj (mătășă rosa cu fluturi), Mărișora Popescu (mătășă albă), Lucretia Popescu (mătășă albă), Eugenia Simonescu (brocat roșu aprins), Leontina Simonescu (mătășă albă), Cornelia Surdu (mătășă albă) Eugenia Trif (mătășă albă), Silvia Trifan (rosa), etc. etc.

deprindă pe copii la împlinirea cu esactitate a datorințelor Dela familie depinde foarte mult!

Cu toate acestea nu e mai puțin adevărat, că o vină ore-care o au și unii dintre profesorii dela Universități mai ales în împregiurările noastre: Sunt adevărați profesori șoviniști, cari nu cer dela studenți atâta știință în specialitatea lor, ci cer înainte de toate așa numitul sentiment național modern. Pe un student român bună-ură, care a răspuns la examen esecând, însă e cunoscut, ca bun român îl trântesc, er pe unul repengat, care nu scie nimic, îl scote. Ore asta însemnă împlinirea datorinței, dle ministru? S'au ivit cazuri destule, din cari ai putea concluda, că instrucția universitară din patrie nu e adresată atât la mintea, cât mai mult la inima studentului. Apoi la gimnaziile ungurești, unde studiază și românii: Scim de cazuri, că elevul român, care și-a împlinit cu sumpătate datorințele în școală și merită să fie cel dintâi, din cauză, că a avut norocirea să fie român, profesorii unguri l'or pus al 10-lea și al 15-lea. Apoi printr'o astfel de procedură nedreaptă se cultivă sentimentul de datorință, dle ministru?!

Ordinul, care la dat ministrul Wlassici, în chestia admiterii femeilor la universități, pe care noi l'am publicat în detal la timpul său, acum l'a numit temerar: „Eu am crezut, că noi numai astfel vom putea dobândi succese cu o idee îndrăsnită, — căci idea este în faptă îndrăsnită, — dacă în executare vom observa cea mai mare moderare abținere și îngrijire“. Asupra acestei chestiuni ne-am exprimat noi în deajuns la timpul său; atunci, ca și astăzi suntemem, că adevăratul rol al femeii e, să fie mamă și soție harnică, și ne pare bine, că însuși ministrul a dat calificarea de „indrăsnită“ noii sale idei.

Când a vorbit ministrul despre gimnaziile, a accentuat, că la noi împărțirea teritorială e foarte rea. „Acesta își are motivul său într'aceea, că cofesiunile, cari susțin școle, țin morțiș la ele; și sunt anumite fundațiuni, cari sunt legate de un anumit loc, așa că la noi sunt în multe locuri câte 3 școle secundare, precum d. e. Odoheiu-l-săcuiesc, ba chiar și 6 școle secundare, cum sunt d. e. în Brașov“. — Ne pare foarte bine, că însuși ministrul constată, că confesiunile țin morțiș la școlile lor. Dea Ddeu, ca toți ministrii de culte ungurești, să constată această și s'o și respecte! E o seire, despre care noi de mult am fost convinși, dar care din gura unui ministru ne face și mai bună impresie!!

* * *

Tot în Sâmbătă trecută a primit și principele Ferdinand adunarea națională (Sobrania) a Bulgarilor, care i s'a prezentat *in corpore*, ca să i mulțămescă. Iși poate ori și cine închipui, cât de puternic trebuie să fi bătut inimile ortodocșilor deputaților bulgari. Principele a fost obiectul unor ovațiuni pline de entusiasm, cari păreau, că nu se mai sfârșesc.

La vorbirea presidentului Sobraniei, Teodorow, principele a ținut următoarele: „Ceea ce am făcut eu, mi-o a impus datorința mea față cu națiunea, care și-a depus de un deceniu plină de încredere sôrtea ei în mâinile mele“. El a adus continuu principele, — patriei o jertfă atât de mare și atât de grozavă și atât de adânc tăietore, cum n'a dat istoria nici un esemplu, el a dat pentru binele și fericirea Bulgariei propriul său copil ca gaj și pentru aceea a slăbit legăturile proprii sa e familiei și a rupt acele relațiuni, cari îl legau de occident. La rëndul său cere acum dela

poporul său nu numai ovațiuni lărmuitoare, ci reverință și încredere în persoana sa. El așteptă, ca datul de 2 Februarie să formeze o pîtră unghiulară pentru curățirea opiniei publice, ca din acea și în Bulgaria să nu se mai găsească loc pentru o pressă nedemnă care servește numai interesele josnice ale intriganților și ale unei opoziții fără conștiință, care mănjesce persoana principelui și onorea Bulgariei cu insultele lor. Principele Ferdinand își exprimă încrederea, că vorbele din constituțiune despre sfîntenia și inviolabilitatea domnitorului pe viitor nu vor mai fi nise frase gôle și că toții Bulgarii se vor uni sub devisa: „Un Ddeu, un domnitor, o patrie!“

Principele termină vorbirea sa cu următoarele cuvinte: „Occidentul și-a exprimat anatema sa asupra mea; Aurora de dimineță a Orientului însă își revărsă rațele sale a supra dinastiei mele și luminează asupra viitorului nostru!“

Nu se pot descrie ovațiunile, cari au însoțit aceste cuvinte. Pare, că simți o adevărată căldură, când le cetesci. Bucuria entusiastă a bulgarilor e o bucurie religioasă și bucuriile de această natură sunt mari și grandioase. Astfel prin lege s'a cimentat legătura între popor și dinastie. Cât timp această legătură va dura, sperăm, că și bulgarii vor da ascultare memorabilelor cuvinte ale principelui lor cuminte și Bulgaria va forma în peninsula balcanică un stat ortodox, plin de ordine și progres!

* * *

Relațiunile între Vatican și guvernul radical din Franța devin din ce în ce tot mai grele. Revocarea ambasadorului Lefebvre, atât de plăcut papei, a produs mult sânge rău, care se înmulțesc prin seirea, că papa va revoca pe nunciul Msgr. Ferrata dela Paris. Msgr. Ferrata a ajuns în diferențe cu guvernul francez cu ocasiunea întregirii episcopatelor vacante. Guvernul parisian și-a așternut în două rënduri propunerile sale în această chestiune, fără să fi primit aprobarea din vatican. Concordatul din vigore normeză, că guvernul are dreptul, să alégă episcopi, trebuie însă să se supună aprobării papei. Cu cea din urmă alegere de episcopi papa se pare, că nu se învoiesce, dar încă nu s'a pronunțat. Curia din Roma s'ar aștepta, ca guvernul francez să se retragă propunerile. Bourgeois ar fi fost înclinat, însă o vorbire prea poruncitoare a msgr. Ferrata l'a dispus spre contrariul. Tote acestea dovedesc, că relațiunile vintre Vatican și Paris sunt cam încordate.

Din parlamentul magiar.

Ședința dela 10 Februarie a fost una dintre cele mai furtunoase ședințe ale parlamentului magiar. Nici nu se putea altcum, căci s'a dat ocașiune foarte exploatabilă, ca opozițiunea să terfelască bine pe guvern din cauza Panamei lui Pulszky. Nu s'a trecut însă cu vederea nici de astă dată, ca atât opozițiunea cât și cei din tabăra guvernului, să nu se silască a se întrece unii pe alții în șovinizm față de interesele noastre culturale naționale în biserică și școală. Și trebuia să facă acestă, căci altcum n'ar fi putut să salveze patria, fără ca să nu se sparie unii pe alți cu stafia naționalităților. Scandalul cu Pulszky însă tot scandal rămâne. Suntem curioși numai cum se va sfârși.

Dar etă decursul ședinței.

La ordinea zilei e încă tot budgetul ministrului de culte.

Primul vorbitoriu Smialovsky vorbind despre congruă provacă pe prelați ca să fie cu considerarea cuvenită față de interesele materiale ale clerului inferior.

Papp Géza descopere, că în seminariile preoțești (catolice) sunt prea mulți profesori și nu este uniformitate în învățământ. Arată

necesitatea, (? Red.) ca seminariile gr-ort. și gr-cat. să fie strămutate la Budapesta, ca spiritul național magiar să influențeze mai intensiv asupra elevilor acestor seminare și să se propună în ele în ore-care măsura și ceva din dreptul public magiar, tot din considerațiuni naționale (magiare). Nu e mulțămît nici cu reprezentantul monarhiei pe lângă Vatican, deore-ce interesele magiare nu sunt luate în destulă considerare și în măsură în care se recere atunci când trebuie. Celibatul trebuie șters, atât din motive etice, cât și naționale magiare. Prin ștergerea celibatului s'ar da puțină întemeierii mai multor mii de familii, ceea-ce n'ar fi în detrimentul rasei magiare. Nu este prețin nici al învățării limbii latine. Primesce budgetul.

Kodacs Albert dică, că în Ungaria numai acele școle au drept de existență, cari servesc ideii de stat magiar unitar, aibă acelea ori ce fel de caracter. Învățământul trebuie statificat. Dar mai înainte trebuie statificate toate școlile, cari păcătuiesc în contra ideii de stat magiar unitar. Bani spre acest scop sunt destui. Acestă se pretinde ađi dela un ministru de culte ungar, carele vrea să contribuă la înființarea, susținerea și promovarea națiunii și statului magiar.

Urmăză partea furtunoasă a ședinței din cauza Panamei lui Pulszky pentru pinacotecă.

Primul vorbitoriu la acest obiect a fost contele Apponyi, carele califică scandalul acesta de scandal european. La început se ocupă cu deslegarea problemei: Ore guvernul n'a vătămât dreptul bugetar al parlamentului și n'a trecut peste sfera sa de activitate atunci, când a încredințat fără a fi votată o sumă atât de mare, în mâinile unui om ușuratic și risipitoriu? Și apoi dacă o a încredințat, pentru ce a amănat justificarea ei atăta timp? Pentru deslegarea acestei probleme cere emiterea unei comisiuni de 15 deputați din sinul parlamentului, a cărei necesitate chiar și ministrul-președinte Bánffy o recunoște, deși nu în forma contemplată de contele Apponyi. Bánffy a făcut însă greșala de tact, că a acusat opoziția cu provocare înadins a scandalelor căutând și de după chestiuni, din cari se pot face scandale.

La aceste cuvinte, opoziția a sărit sus, ca mușcată e șerpe, a început a bate pe padiment cu picioarele și pe mese cu pumnii, strigând și făcând o larmă de nu era cu pușe se mai înțelégă unii pe alții.

Bartha strigă: Să nu se încredințeze bani pe mâna astorfel de ômeni!

Polonyi: Nu fure!

Lukács: Vreți să-i dăm pe mâna tâlhărilor?

Drakulics: Gazde de tâlhari!

Și așa mai departe, până ce a ajuns ministrul Wlassici la cuvânt, carele declară, că guvernul nu are intențiunea, ca să nu se facă deplină lumină în această afacere. El a și emis o comisiune examinatoră în această chestiune, și apoi nu poate fi problema unei comisiuni din sinul parlamentului, ca să judece fapta unui alienat ori defraudator.

Cu acestea ședința s'a ținut.

Dotățiunea clerului nostru.

În conformitate cu articolul publicat în stimatul nostru diariu „Telegraful Român“ Nr. 132 și 133 din anul trecut dat de Preaon. domn protopresbiter N. Manegețiu, „la cestiunea subsistenței protopresbiterilor nostri“, și în necu de resumatul tot din „Telegraful Român“, Nr. 137 anul trecut dat de on. colega I. Popoviciu, sulevându-se de ambii cestiunea subsistenței clerului nostru, însă departe de ori-ce patimă, fie-mi permis și mie a-mi validita părerea asupra acestei chestiuni de mare importanță pentru clerul nostru, și anume:

Prea Onoratul domn N. Manegețiu se pune pe niveul de a vorbi și îngrijii numai de sine și de semenii d-sale, punând sub întrebare numai cestiunea subsistenței Prea On. domni protopresbiteri. Așa dar eu află cu cale a face unele întrebări, pe care le cred neresturnavere, și anume:

Au nu aprôpe tot aceeași sôrte de subsistență are clerul nostru întreg, preoții ca și protopresbiterii?

Nici timpul din trecut nu se poate asemăna cu cel de acum. S'au schimbat

referințele, și ați nu mai putem întru toate aplica v. e. a din trecut nici chiar la popor, cu atât mai puțin la preoțime în general.

Er la resunetul dat de on colegă I. Popoviciu am onore a observa, că densusul a vorbit și slevat mai precis și mai obiectiv cestiunea subsistinței (dotărei) salarisării preoțimei noastre, însă reprob espedimentul densusului, ca ducătoriu la scop, și adevă: compunerea și întrunirea unui congres preoțesc în Sibiu, căci în constituția bisericească noastre avem destule comitete, sinode și congres.

Din cele premise până acum în această cestiune momentuoasă și de mare importanță pentru clerul nostru, urmând principiilor divinului nostru „ce-reți și se va da vouă“, și reasumându-le toate acestea eu din parte-mi aș propune ca cele mai bune, mai sigure și mai eficace mijloce la atingerea scopului nostru următoarele puncte:

I. Reducerea parochiilor și a protopresbiteratelor. Încât s'ar pute și s'ar afla bine de practisat, deși cea dintâi au fost propusă mai de mult, însă foarte puțin s'a practisat, er cea din urmă din punct de vedere al dotărei, căci fiind această corespunzătoare, vom avé în fruntea clerului și poporului nostru protopresbiteri cu inimă și pregătire conform normelor în vigoare, și cerinței timpului modern în care ne aflăm.

II. Este constat, că doi factori au de la opera rezolvarea problemei noastre, care e (dotarea) salarisarea preoțimei noastre, acestia sunt biserica și statul, lucrând acestia mână în mână, în armonie bună, voința cu putința la un loc, cestiunea problemei noastre ar fi foarte aproape de rezolvat.

III. A ruga marea și părintească bunătate a Prea Venerabilului nostru consistoriu arhiepiscopului, căruia i-a fost și îi este totdeauna la inimă binele și fericirea clerului și poporului nostru, fiind timpul suprem de a se desbata și decide asupra acestei cestiuni de mare importanță pentru clerul nostru, a elabora un plan pentru (dotarea) salarisarea atât a Prea Onor. domni protopresbiteri, cât și a preoților, făcându-se acesta din urmă după categoria claselor, de care aparține fie-care parochie, avé d în vedere tot posibilul din centru, și apoi astfel pregătît îl va înainta Prea Venerabilului nostru sinod arhiepiscopesc din anul curent 1896 spre cenzurare și aprobare, și din sinul eăruia avé d a se esmite o comisiune constatătoare din cei mai valoroși și devotați bărbați și prelați ai bisericeii noastre, și sub înțelegerea conducere a prea demnului și prea bunului nostru părinte arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, care apoi se ducă în persoană rugarea (cererea) preoțimei noastre la înaltul guvern al țerei, și a-l ruga cu tot de-ădinsul pentru (dotarea) salarisarea preoțimei noastre gr. (dotarea).

Prin aceste puține și modeste șire am creșut și cred că voi fi contribuit și eu cât de puțin la deslegarea (deciderea) problemei din cestiune, devenită atât de urgentă și pusă sub întrebare.

Ioachim Cerbicean,
presbiter gr.-or.

La cestiunea „dotățiunea clerului“.

Dela aparițiunea articolului meu din Nrul 137 a. tr. referitor la cestiunea pusă pe terenul publicității sau ivit o serie de articoli.

Din acești articoli constataz cu satisfacțiune, că autorii lor toți recunosc în principiu precaria situațiune, în care se află clerul nostru în urma nefastelor legi politico-bisericești; deși eu am dīs și nu mă abțin a dīce și acum, că chiar și de-aia nu s'ar fi croit acele legi, starea (materială) a clerului nostru tot nu e de invidiat, ci mai mult de compătimit.

De invidiat ar fi pōte de cătră cei ireligioși și imorali misiunea cea sublimă a preotului și ocașiunea ce i-o procură această misiune de a simți bucurie și îndestulare în sufletul seu. Căci cine pōte descrie din destul chemarea preotului, carea după dīsă lui Chrisostom, și ingerilor e superiōră?! Cine pōte simți o mai mare bucuriă în internul seu, decât preotul în momentele, cari le petrece servind ori-care dintre cele trei liturghii ale bisericeii noastre, dar cu deosebire cea a marelui Vasiliu?! Acel preot, carele nu se simte frapat de sublimitatea cuvintelor, cari se cuprind în rugăciunile din liturgia marelui Vasiliu, nu s'a născut pentru chemarea preoțescă!

Dar se revin la obiect.

Deși e recunoscută de toți, cari au scris în această privință, necesitatea dotărei clerului, în aflarea mijloacelor ei diferesc. Unul recomandă amânarea afacerii până pe alte timpuri mai favorabile, altul recomandă reducerea protopresbiteratelor și a parochiilor; érași altul crede, că scopul s'ar ajunge prin arunc; érași un altul propune cassarea unor spese nefolositoare, ce le face poporul, și în schimb scăderea competențelor preotului. Tōte ar fi bune și raționale, numai, după părerea mea, greu de realizat.

Amânarea ar însemna, a lăsa afacerea ad calendas graecias.

Arunc după faellii, deși la încassarea lui, corespondentul e de părere, ca se se reclame intrevinerea organelor politice, totuși din cauza referințelor, în cari ne aflăm astăzi peste tot dīs, această modalitate atâtea greutăți ar întâmpina și ar avé de consecințe, nu întârîirea bunelor referințe dintre preot și popor, ci deschiderea ușilor pentru intrare în staul lupilor răpitori.

Cine cunōse proselitismul, care bântuie în patria noastră va înțelega cele aci de mine dīse.

La modalitatea propusă de stimabilul și v. g. g. protopresbiter N. Ivan, modalitatea foarte rațională, eu am temere tot de consecințe funeste ca cele amintite mai sus.

Eu am resonat în primul meu articol, (Nr. 137 T. R.) că nu din cauza nefastelor legi politico-bisericești, — această e o cauză secundară, — ci fiindcă și preoții sunt civi ai statului, cari prin oficiul lor contribuie la înflorirea și susținerea lui, — au drept a pretinde dela acest factor puternic dotățiune.

Temerea corespondentului din Nr. 1 din acest an nu o împărtășesc.

Eu susțin, că tot așa de fidel fiu al bisericeii mele și tot așa de constant apărător al naționalității mele pot fi, ori sum salarizat de cătră stat ori nu sum. Sau pōte cineva afirma, că eu ca preot pot lucra contra legilor existente ale statului, din motiv, că nu sum de acesta salarizat?! Nici decăt! Este odată legea sancționată de cătră factorul competent atunci bună ori rea, cum este, trebuie să mă supun ei, ori sum preot, chiar și ne salarizat, ori sum un simplu cive al patriei.

Alta este însă dreptul ce mi-l dă constituția statului nostru, și acest drept este a mă opune la croirea unei legi nereclamate de nimenea, séu cel mult reclamată de o minoritate, a unei legi, care ar produce numai nemulțămire generală între civii patriei. Dela acest drept nu mă va pute opri pe mine preot român ort. salarisarea mea din partea statului, precum vęd, că nici pe alții nu-i opresce.

Biserica respectivă clerul, nu pretinde dela stat dotățiunea sa, pentru ca se facă serviciu șovinismului. Clerul are drept să pretindă dela stat acest beneficiu în schimbul serviciilor, cari el dīlnic le prestéază în interesul binei priceput al patriei. Aceste servicii le pōte presta un cler luminat fără a periclită cătuși de puțin interesele bisericeii sau ale neamului seu.

Eu insist și de astădată pentru modalitatea opinată de mine întru ameliorarea stărei materiale a clerului peste tot, deci nu numai a protopresbiterilor, cari dōr mai puțin sunt avisați la ameliorare decât noi presbiterii. Sum deci de părere, ca se se promoveze cătră stat o reprezentațiă din partea întregii preoțimi, facă-se această direct, ori prin organul suprem bisericeesc, calea nu împōrtă, ci ajungerea scopului. — Am dīs.

Sa dū, în Ianuarius 1896.

Ioan Popovici,
preot rom. ort.

Noutăți.

Statua uniunii Transilvaniei cu Ungaria. Comitetul permanent al sērbărilor dela 15 Martiu n. din Cluș, adreséază „națiunei“ rugarea, ca din incidentul milleniului, se organizeze pretutindenea astfel de comitete unde încă nu sunt, ér venitul sērbărilor sē-l transpună presidentului comitetului seu în scopul ridicării unei statue în memoria uniunii Transilvaniei cu Ungaria.

Suntem curioși să vedem statua unei uniuni făcute cu sila și fără voia marei majorității a locuitorilor acestei țeri.

* * *

Necrolog. Părintele C. Giurgescu din Runcul și familia sa, anunță încetarea din viață a fiului lor Petru, cleric extraordinar absolvent, învățătoriu și conducător de matricule, în etate de 30 ani, necăsătorit.

* * *

Carte oprita. Ministrul de interne a oprit din autorii români vechi și noi, pe motivul, că ar fi de cuprins contrar statului ungar și a și recercat pe ministrul de comerț să-i detragă debitul postal și oficiile dela poste să o confisce. Cartea a apărut în Bucuresci.

Patria în pericol, patria salvată!

* * *

Conjurație contra sultanului. Precum se anunță pe cale privată fōiei „Bud. Hirap“ dela 8 Februarie, în săptămāna trecută s'a descoperit o conjurație îndreptată contra vieții sultanului. Instrumentul conjurațiunii se fi fost una dintre femeile sultanului, carea s'ar fi angajat să sugrume pe sultanul cu ocașiunea când o va cerceta. Descoperindu-se însă conjurațiunea puțin înainte de terminul defipt pentru acțiune, au fost deținuți circa 40 de ómeni, dintre cei mai de aproape de sultanul în reședință și 15 inși dintre ei au și fost imediat omorîți.

Seurtă judecată.

* * *

Fată de baron — servitoare. Din Nyiregyháza se anunță, că baronesa Borbala Fiedler, care cu ocașiunea căsătoriei sale cu un zidariu s'a însinuat ca servitoare, într-adevăr e baronesă. S'a născut din părinți baroni, ceea-ce se dovedesc prin estras matricule. Că și-a perdut-o în etate de jumătate de an; tată-seu s'a căsătorit încă de două ori și după 8 ani a răposat și el, când dinaintea mamelor vitrege fără suflet și inimă față de ea, a luat lumea în cap. Un zidar de inimă o a luat la sine și a crescut-o în meseria lui. Astăzi nu are mai ferbinte dorință decât să pōtă lăpăda rangul ce'l are după ce i-a devenit superfluu.

* * *

Foc într-o casă de alienați. O grōznică nenorocire se vestesc prin telegraf dela New York. La douē mile anglezesci depărtare de Quebec, oraș în Canada, se află o mare casă de alienați, unde se grijesc la 2000 de morboși. Într-una din nopțile trecute s'a iscat foc în casă, și în scurt timp s'a răspândit preste tot edificiul. De stingere nici vorbă n'a putut fi și astfel tōtă silința s'a redus ca să scape pe nenorociți. Până când au sosit pompierii din Quebec, în casă s'au desfășurat scene teribile. Când s'au deschis ferestrele cele, alienații ca turbați au sărit afară și au început a bate pe îngrijitori. Unul dintre alienații furioși și-a sugrumat îngrijitorul, cadavrul l'a aruncat în foc și a sărit și el acolo. Numai prin lupte teribile au putut fi scăpați unu-doi dintre nenorociți. Îngrijitorii toți au căpatat rane grave. Femei alienate au sărit jos din cel mai de-asupra etaj și au rămas cu trupul sfărâmat pe pardosélă. Alți alienați

au sărit în foc și acolo au perit. Șese femei au început luptă cu doi soldați și pe ambii i-au împins în foc. Mai mulți de 100 ómeni au perit în flacări. Numărul morților încă nici până acum nu s'a putut statori. Edificiul a ars de tot și guvernul nu seie acum ce să facă cu mulțimea de alienați.

* * *

Arsă de vie. Aflăm în „Timpul“ dela 26 Ianuarius v. e. că în sara dīlei de 8 Ianuarius a. e. Elisabeta, fiica lui Ioniță Găluț din comuna Călinesci, plasa Podgoria, județul Muscel (în România Red. T. R.), în etate de 15 ani, pe când pune gaz (petroleum, fotogen Red. T. R.) într-o lampă, al cărei fitil era aprins, a luat foc gazul, care esplodând, a ars-o pe mână, pept și ochi, și care nu s'a stins decât după ce a ucnat, apă pe dēnsa. Nu este speranță de însănătoșare.

* * *

Jertfele beției. O fōie germană din Prusia publică, pe basa datelor statistice oficiale, o interesantă statistică cu privire la numărul cărciumarilor și al fabricanților de beuturi spirtoase din Prusia, cari s'au prăpădit în urma patimei beției. Statistica constată în general, că în Prusia dela 1884—1894, adevă în timp de 10 ani s'au prăpădit 28,974 de vieți omenești din cauza beuturilor spirtoase. Dintre aceștia 2167 au murit loviți de apoplexie tot din cauza beției, 359 au murit în deliriu, 807 s'au sinucis. Din acești 28,974, căduți jertfă beției, 1610 au fost hotelieri, cari au murit loviți de apoplexie, 258 birtași au murit în deliriu, 405 s'au sinucis; cărciumari au fost 211, cari au murit de apoplexie, 50 în deliriu, 965 s'au sinucis; chelneri au murit de apoplexie 59, în deliriu 15, s'au sinucis 159. Dintre fabricanții de bere 90 au murit de apoplexie 18 în deliriu și 58 s'au sinucis; dintre lucrătorii dela fabricile de bere 24 au murit de apoplexie, 2 în deliriu și 4 s'au sinucis. Dintre toți aceștia cei mai mulți au murit din cauza vinarsuui. Din statistica această se pōte vedé, că cei mai destrăbalați în beutură sunt otelierii și cărciumarii.

* * *

O paradă militară curioasă. În anul 1833 regele Franciei Ludovic Filip făcu o călătorie în provincia Normandia, pentru de-a inspecționa corăbiile ce se întorsesse din marea de Nord.

Pe drum regele poposi în localitatea Falaise, unde garda națională îl întâmpină și îl primi în paradă. De-orece însă regele și suita sa călătoreau foarte simplu și fără mare alai, caii de lipsă pentru astfel de parădi trebuia să-i câștige intendantul curții.

În apropiere de Falaise chiar atunci se ținuse hramul dela Guibray, și în sat mai rămăsese un circ, care a fost dat reprezentațiunii în timpul hramului. Intendantul curții puse sequestru pe caii circului, pentru rege și suita lui, în care se aflau și mareșalii Soult și Gerard.

A doua dī dimineața curtenii rămaseră surprinși, când în loc de obicinuitele glōbe de rechisiți, găsiră la paradă un șir întreg de cai frumoși albi. Încălecară, și revista începū. Când regele se duse la aripa dréptă musica începū să cânte și atunci se petrecū la ceea-ce nu se așteptase nimeni. Căi cei mândri erau fără îndoială de părere, că se aflau în circ la manaj și fie-care începū să-și esecute producțiunile obicinuite. Regele, Soult și alți doi călărieau pe nise cai din scōlă, cari se întruniră îndată la un cadril. Călăreții strinseră din frâu și atunci esecutară diferiți pași ai scōlei înalte. Un alt cal făcea sărituri, cu un cuvânt era o încercătură generală, spre marele haz al unora și spre mirarea altora, cari nu-și putén explica aceste jocuri. În fine intendantul curții, înțelegând că o făcuse bōcănă, opri musica și atunci se liniștiră și caii. Credem, că pentru prima oră, un rege cu suita-i strălucită a dat în public o reprezentație în arta de înaltă călărie. Fiul regelui, prințul Joinville, care a asistat și el la paradă, povestesc însuși această întâmplare în memoriile sale.

* * *

L'a invidiat. Doi pretini se preumblă prin grădină.

— Veți colo lemnul acela? întrebă unul. Pe acela s'a spēnșurat scōră-mea!

— Într-adevăr... Fi atât de bun și mi dă un surcel, ca să-l plăntez în grădina mea.

* * *

Răspuns nimerit. Într-o cafea s'a aşezat la o masă o companie bine dispusă, unde se aşezase un domn necunoscut. Domnişorii îndată au şi început a-l lua peste picior, ceea ce l'a iritat pe strein. În urmă unul dintre tineri i-a pus următoarea întrebare :

— Scii domnul meu, ce deosebire este între Dta şi orologiul de părete?

— S'audim.

— Aceea, că dacă tragem în sus orologiul, acela începe a umbra, ér dacă te-ar trage pe Dta în sus...

— Înţeleg, răspunse străinul, dar scii ce asemănare este între mine şi orologiul de părete?

— No?

— Dacă sosese timpul potrivit, orologiul începe a bate, aibi numai grije, cât e de mare asemănare.

Răspunsul a fost drastic. Domnişorii s'au şi depărtat frumuşel numai decât din cafea.

48. 1896

[9] 2—3

CONCURS.

După ce nici în urma concursului re-peşit în sensul graţioasei rezoluţiuni consistoriale dto 10 Septembrie 1893 Nr. 5543 B, nu s'a ivit nici un concurent pentru ocuparea postului de paroch în parochia de a III a

clasă din Rusciori, prin acesta se eserie concurs din nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în fôia „Tel. Rom.“

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit anual de 340 fl. cu prospect de a se urca cel puţin la suma minimală de 400 fl.

Doritorii de a reflecta la acest post vor avea aşi aşterne suplicile concursuale înstruite în sensul normelor în vîgore la subsemnatul oficiu protopresbiterial în termenul deschis.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Sibiiului în conţelegere cu oficiul parochial. Sibiiu, 12 Ianuarie 1896.

Ioan Papiu m. p.
protopresbiter.

Nr.550/95

[11] 1—1

Publicaţiune oficială.

Nicolau Mihălţan din Alba-Iulia prin sentinţa Venerabilului consistoriu archidiece-san din 18 Septembrie 1895 Nr. 6578 B este pentru totdeauna despărţit de pribegita sa soţie Sofia Raica din Cetea ceea-ce în sensul § 124 al Reg. pentru procedură în cauze matrimoniale se aduce la cunoşcinţa publică.

Alba Iulia, 19 Septembrie 1895.
Forul matrimonial al A.-Iulia de I instanţă.

Nicolau Ivan,
protobresb.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobre 1895.

Budapesta Predeal											
Tren de per-sone	Tren accele-rat	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren accele-rat		Tr. de per-sone	Tren accele-rat	Tren de per-sone	Tren accele-rat	Tren de per-sone	Tren micst
10.—	8.05	—	8.05	2.15	pl. Viena	sos.	3.—	1.55	1.55	7.20	6.25
8.30	2.15	3.15	5.45	9.15	Budapesta	↑	5.45	7.25	7.—	1.50	6.20
11.21	4.16	6.52	9.02	11.12	Szolnok	↑	2.29	5.23	3.37	11.44	3.30
1.33	5.48	—	11.33	12.48	P. Ladány	↑	12.05	3.46	1.19	10.03	1.31
3.42	7.08	—	1.43	2.12	Oradea-mare	pl. sos.	—	2.26	11.04	8.43	11.32
3.58	7.15	—	2.06	2.20	Oradea-mare	pl. sos.	—	2.19	10.44	8.33	11.17
4.38	7.43	—	3.03	2.50	Mező Telegd	↑	—	1.52	10.07	8.11	10.42
5.20	8.18	—	3.45	3.26	Rév	↑	—	1.26	9.30	7.46	10.08
5.43	—	Tren micst	4.06	—	Bratca	↑	—	—	9.10	—	9.50
6.32	9.07	2.52	4.53	4.17	Cincia	↑	5.40	12.47	8.32	7.08	9.19
7.16	9.37	3.51	5.32	4.50	Huiedin	↑	4.52	12.17	7.54	6.39	8.37
8.07	—	5.05	6.24	—	Ghimbău	↑	2.55	—	6.54	—	7.37
8.34	10.37	6.14	6.59	5.55	Cluș.	pl. sos.	2.—	11.01	6.13	5.23	7.—
8.49	11.10	—	8.40	6.11	Apahida	↑	—	10.45	5.45	4.48	6.45
9.06	11.32	—	9.08	6.27	Ghiriș	↑	—	—	5.18	4.23	6.27
10.12	12.50	—	10.40	7.27	Cucerdea	↑	—	9.24	3.53	3.—	5.21
10.42	1.25	—	11.25	7.50	Ujóra	↑	—	8.54	3.06	2.20	4.47
11.01	1.43	—	11.54	—	Vințul-de-sus	↑	—	—	2.48	2.—	4.31
11.09	1.52	—	12.04	—	Aiud	↑	—	—	2.40	1.51	4.24
11.31	2.18	—	12.34	8.17	Teiuș.	pl. sos.	—	8.23	2.11	1.23	4.03
11.48	2.40	—	1.—	8.33	Crăciunel	↑	—	8.06	1.45	12.54	3.42
12.25	—	—	1.40	8.38	Blăș	↑	—	7.59	1.10	—	2.49
12.52	—	—	2.17	—	Micăsasa	↑	—	—	12.39	—	2.24
1.06	—	—	2.35	9.09	Copșa-mică	pl. sos.	—	7.30	12.24	—	2.10
1.37	—	—	3.14	—	Medias	↑	—	—	11.48	—	1.38
1.52	—	—	3.34	9.42	Elisabetopol	↑	—	6.56	11.29	—	1.18
2.13	—	—	3.49	9.44	Sighișoara	↑	—	6.54	11.14	—	1.01
2.32	—	—	4.11	9.59	Hașfalău	↑	—	6.41	10.55	—	12.46
3.04	—	—	4.48	10.22	Homorod	↑	—	6.20	10.21	—	12.16
3.40	—	—	5.27	10.51	Agostonfalva	↑	—	5.53	9.42	—	11.39
4.08	—	—	6.10	11.12	Feldioara	↑	—	5.33	9.13	—	11.17
5.34	—	—	7.50	12.26	Brașov	pl. sos.	—	4.27	7.45	—	10.02
6.12	—	—	8.30	12.58	Timiș	↑	—	3.53	7.02	—	9.22
6.41	—	—	9.03	1.15	Predeal	↑	—	3.37	6.36	—	8.57
7.16	—	—	9.38	1.34	București	pl. sos.	—	3.16	5.58	—	8.23
8.—	—	—	10.25	2.09	—	—	—	2.45	5.08	Tren de per-sone	7.43
—	11.—	—	—	2.19	—	—	—	7.01	2.18	—	9.08
—	12.26	—	—	3.01	—	—	—	6.—	1.42	—	8.28
—	1.11	—	—	3.31	—	—	—	5.11	1.12	—	8.01
—	8.30	—	—	9.30	—	—	—	8.35	—	—	3.15

Budapesta — Arad — Teiuș											
Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren accele-rat	Tren de per-sone	Tren de per-sone		Tren de per-sone	Tren accele-rat	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren micst	
—	—	—	—	—	pl. Viena	sos.	—	—	—	—	—
—	—	8.05	1.55	10.—	Budapesta	↑	7.20	1.10	6.10	—	—
—	3.10	10.56	3.49	1.05	Szolnok	↑	4.14	11.19	2.53	9.30	10.58
—	9.10	3.55	6.52	6.10	Arad	pl. sos.	11.20	8.18	9.40	5.15	3.56
—	—	—	—	—	Glogova	↑	10.50	8.08	8.55	—	6.59
—	2.30	4.30	7.02	6.35	Györök	↑	10.38	—	8.43	—	6.46
—	2.44	4.42	—	6.46	Pauliș	↑	10.15	—	8.19	—	6.17
—	3.14	5.04	—	7.06	Radna-Lipova	↑	10.02	—	8.06	—	6.01
—	3.31	5.15	—	7.17	Conop	↑	9.49	7.28	7.53	—	5.45
—	3.58	5.33	7.47	7.34	Bérvava	↑	9.19	—	7.22	—	5.07
—	4.30	5.57	—	7.57	Soborșin	↑	9.2	—	7.05	—	4.49
—	4.50	6.13	—	8.13	Zam	↑	8.20	6.34	6.23	—	4.—
—	5.40	6.58	8.48	8.53	Gurasada	↑	7.45	6.08	5.46	—	—
—	—	7.26	9.07	9.22	Ilia	↑	7.18	—	5.16	—	—
—	—	7.52	—	9.—	Branicica	↑	7.08	5.45	5.05	Tren micst	—
—	—	8.08	9.31	10.04	Deva	↑	6.44	—	4.39	—	—
—	—	8.26	—	10.22	Simeria (Piski)	↑	6.20	5.19	4.14	10.52	—
—	—	8.52	9.57	10.48	Orăștia	↑	6.15	5.07	3.7	10.35	—
—	—	9.06	10.08	11.02	Șibot	↑	5.09	4.39	3.17	09.51	—
—	—	9.52	10.37	11.43	Vințul de jos	↑	4.44	—	2.54	9.27	—
—	—	10.16	—	12.06	Alba-Iulia	↑	4.22	—	2.31	9.03	—
—	—	10.40	—	12.30	Teiuș	pl. sos.	4.04	3.59	2.13	8.47	—
—	—	10.54	11.17	12.44	—	—	3.19	3.36	1.35	8.11	8.55
—	—	11.30	11.40	1.20	—	—	—	—	—	—	—

Budapesta, gara de vest — Orșova — Verciorova											
Orient. Espres	Tren de per-sone	Tren accele-rat	Tren de per-sone	Tren accele-rat		Orient. Espres	Tren de per-sone	Tren accele-rat	Tren de per-sone	Tren micst	
8.36	11.—	9.—	9.35	4.—	pl. Viena	sos.	5.50	—	7.20	7.07	6.45
Vineri	—	—	—	—	Budapesta	↑	6.30	10.10	2.10	1.25	9.—
1.30	8.30	2.30	7.25	10.25	Timișoara	pl. sos.	9.25	—	9.01	7.50	4.10
6.39	5.31	8.02	5.49	—	Caransebeș	↑	8.09	7.14	8.55	7.42	—
6.47	—	8.10	7.15	—	Băile Herculane	↑	5.15	4.15	—	5.39	—
—	—	10.29	10.32	—	Verciorova	↑	2.37	—	4.40	3.21	—
11.05	—	12.30	1.09	—	București	↑	12.50	—	3.40	2.10	—
11.45	—	1.20	2.39	—	—	—	11.25	—	7.—	5.50	—
10.55	—	11.40	6.25	—	—	—	—	—	—	—	—

Cucerdea — Oșorheiu — Reg. săs.											
	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone		Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren micst	
—	2.25	8.10	3.11	8.59	Cucerdea	↑	7.41	2.36	8.31	1.18	—
—	3.14	8.51	3.52	9.40	Ludoș	↑	7.03	1.58	7.43	12.32	—
—	5.07	10.27	5.26	11.11	Oșorheiu	↑	5.30	12.25	5.50	10.35	—
—	5.40	10.42	5.36	—	Reghinul-săs.	↑	—	9.29	5.04	10.—	—
—	7.19	12.21	7.19	—	—	—	—	7.49	3.25	8.25	—

Copșa-mică — Sibiiu — Avrig — Făgăraș											
Tren de povară	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren micst		Tren micst	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de povară			
—	4.45	2.20	11.34	7.10	pl. Copșa-mică	sos.	9.34	12.35	6.20	3.39	—
—	5.18	2.50	12.—	7.41	Șeica mare	↑	9.08	12.11	6.01	3.10	—
—	6.02	3.27	12.37	8.21	Lónneș	↑	8.37	11.32	5.34	2.35	—
—	6.35	3.57	1.03	8.50	Ocna	↑	8.11	11.01	5.12	2.01	—
—	7.01	4.19	1.25	9.15	Sibiiu	pl. sos.	7.44	10.30	4.49	1.31	—
—	—	4.36	1.46	—	Șelamber	↑	7.28	8.33	—	—	—
—	—	4.48	1.58	—	Veștem	↑	7.16	8.20	—	—	—
—	—	5.04	2.14	—	Tâlmăcin	↑	7.01	8.03	—	—	—
—	—	5.26	2.36	—	Șebeșul sup.	↑	6.42	7.42	—	—	—
—	—	5.42	2.52	—	Avrig	↑	6.21	7.14	—	—	—
—	—	6.16	3.31	—	Porumbac il int.	↑	6.02	6.54	—	—	—
—	—	6.41	3.55	—	Cârțișoara	↑	5.25	6.15	—	—	—
—	—	7.07	4.23	—	Arpasul inf.	↑	5.01	5.48	—	—	—
—	—	7.25	4.43	—	Viștea inf.	↑	4.52	5.37	—	—	—
—	—	7.45	5.06	—	Beșimbav	↑	4.24	5.07	—	—	—
—	—	7.55	5.17	—	Sâmbă a inf.	↑	4.14	4.54	—	—	—
—	—	8.15	5.39	—	Făgăraș	pl. sos.	3.58	4.37	—	—	—
—	—	8.42	6.08	—	—	—	3.28	4.05	—	—	—

Arad — Timișoara											
	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone		Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren micst		
—	6.20	11.30	5.—	—	Arad	↑	10.43	3.44	10.55	—	—
—	7.08	12.47	6.14	—	Vinga	↑	9.42	2.40	10.11	—	—
—	8.01	2.05	7.39	—	Timișoara	↑	8.20	1.12	9.10	—	—

Simeria (Piski) — Petroșeni — Lupeni											
	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone		Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren micst		
11.—	6.0	11.27	4.20	—	Simeria	↑	4.25	10.33	8.47	Petroșeni	8.47
12.48	7.31	12.48	6.03	—	Hațeg	↑	2.58	9.			